

[Peter Nielsen.]

forligsperioden? Det måtte man heller ikke. Håndfæstningen gik ud på, at vi overhovedet ikke måtte beskæftige os med kildeskat, den måtte ikke føres frem her i salen i disse 3 år. Vi fik dog den indrømmelse, at vi selvfølgelig måtte have lov til at beholde vore synspunkter. (Poul Møller: Også fremsætte forslag!). Nej, det blev der udtrykkelig sagt nej til.

Derefter blev der spurgt fra vor side: kan vi nu snart få at vide, hvad meningen er? Når de gamle konger i sin tid måtte underskrive en håndfæstning, fik de den i hvert fald skriftligt og kunne se, hvad det hele drejede sig om. Det bad vi også om; så ville vi gå til vor gruppe og forelægge det for den. Men det kunne vi ikke dengang få; det skulle altså ligge sådan underligt flydende, så man fra oppositionens side hele tiden kunne gå og sige: det må I ikke, det må I ikke.

Det medførte, at vi gik til vor gruppe. Nu ved jeg jo, at der dannes mange myter om både det ene og det andet, og man ser også somme tider forvrængede gengivelser i dagspressen. Jeg har også set én, hvor det hele var fundstændig grebet ud af luften: Kampmann skulle sammen med den socialdemokratiske folketingsgruppe have tvunget statsministeren til at gå med til, at nu skulle man sige nej til at likvidere sig selv skattemæssigt som parti. Hele vort gruppemøde — det kan jeg såmænd også godt referere lidt fra — det punkt, vi havde på dagsordenen, varede vist 10 minutter. For det er ganske klart, at en folketingsgruppe herinde bestemmer sig ikke til skattepolitisk at være skindød i 3 år.

Ja, det er redegørelsen for, hvad der er sket, og så lader jeg roligt befolkningen dømme om, hvem der har sprængt det forlig, så vi ikke fik skatteoverflytningen fra indkomst til forbrug.

Poul Hartling: Jeg har først bare en enkelt bemærkning til udenrigsministeren — jeg takker for hans redegørelse. Jeg forsøgte at give ham et råd. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det blev modtaget. Jeg er måske lidt brødebetyngt over at have brugt ordet „gas“, for det satte jo sådan et helt gasværk i gang hos ham. Jeg brugte det — jeg ved ikke, om det går an at sige — om

Socialdemokratisk Samfunds ordfører, der forleden dag unægtelig var lidt oppe i det luftige. Det gav udenrigsministeren anledning til at holde en lille formaningstale til SDS — sådan forstod jeg det i alt fald — og jeg må indrømme, at han er ikke nær så luftig.

Jeg spurgte — jeg skal i øvrigt holde mig til bare et par punkter — statsministeren, om der var sket en ændring i forholdet til socialistisk folkeparti. Og statsministeren sagde til mig, at regeringens stilling til socialistisk folkeparti var jo blevet afklaret på socialdemokratiets kongres for et år siden: socialistisk folkepartis stemmer skal absolut tælles med her i salen, når vi tæller, men politikken tilrettelægges af os selv og ikke i samarbejde med socialistisk folkeparti eller efter aftale med det.

Men det var jo ikke det, der blev sagt før valget. Da blev der spurgt, om man ville gennemføre f. eks. kildeskatten ved hjælp af socialistisk folkepartis stemmer, og statsministeren svarede: så vil vi undlade at søge den gennemført. Der er altså tale om en anden stilling, ikke fordi vælgerne har fået ny besked, men fordi man har vedtaget noget på socialdemokratiets kongres. Det kan nu ikke have helt den samme betydning i et folkestyre.

Men jeg forstår altså, at der er en ændret stilling, og man må spørge: er det fordi socialistisk folkeparti har ændret sig? Er det blevet mere tiltalende for statsministeren, kan det nu bedre godkendes? Hvad er grunden til, at det nu er blevet mere acceptabelt? Eller er det socialdemokratiet, der har ændret sig? Er der nu ikke længere tale om et splittelsesparti, som det blev sagt så stærkt forud for valget i september 1964? Er det blevet et parti, man kan og vil samarbejde med? Det er i den situation, hvori vi står, et yderst relevant spørgsmål.

Det næste, som statsministeren svarede mig på, drejede sig om, at jeg havde sagt, at der var en tydelig ændring at spore i regeringens holdning efter den 8. marts. Jeg mærkede det især i skatteforhandlingerne i merværdiafgiftsudvalget, hvor jeg ikke er ordfører, men hvor jeg har deltaget. Statsministeren sagde, at der var ikke tale om nogen ændring, og spurgte,